

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כב.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה מינו דהיילא
ובו בלאה נמי לידידה.
לדידה [למחיה] כל"ל.
תשו' נ"ב מ"ט סו' ק"כ:
תוס' ד"ה מתקין ובו'
דלא דמי. כעין זה נזר דף
נח ע"ב תוס' ד"ה וללקי:

הגהות הב"ח

(ה) נַחַם מַשְׁחָה הַנְּהִיגָה לֵאמֹר
לְיִחִיִּים הִנֵּה! (ו) רִשִׁי
דִּבְרֵי הַנֶּחֱמָה לֵאמֹר: חֲלֹמִי, חֲלֹמִי!
לְחַלּוֹת דְּלִי אֶת־הַנְּהִיגָה לֵאמֹר
לְיִחִיִּים חֲלֹמִי דְחֵי לִי הֵא
לְחִיִּים בְּדִרְגָּתָם בְּסִפְרֵיהֶם
וְכִפִּי אֵלֶּי עֹשִׂינִי הֵא
בְּדִרְגָּתָם לִי יוֹשֵׁעַ בְּדָף מִי
(ז) רִחֵה הַתְּרִבִּי
וְכִי בִּן חֲלֹמִי דְחֵי לִי הֵא
(ח) תִּשִׁי דְלִי מִתְּחִקִּי וְכִי
(ט) דְּמִתְּחִקִּי דְּרִפְרִי טוֹבֵא
בְּפִיךָ, רִיבִי בְּמִתְּחִקִּי לִיכִי
קִשָּׁה חֲלֹמִי קִשָּׁה וְכִי
לִיכִי לְתַחֲלֹמִתִּי אִיכִי מִתְּחִקִּי
אִשְׁרֵיהֶם תְּחֵא יִסְרִי לִי!
(ס) בְּאִדִּי תִרְדֵּי לִיכִי
עִיבִי וְכִי וְכִי לִיכִי לִיכִי
אִלֵּי נַחַם חֲלֹמִי שְׂמֵחֵי הֵא
לִיכִי לְדִלְעִי לִיכִי
כְּלֹמֶה וְכִי יִשִּׁי לִיכִי
בְּנֶחֱם הַיִּסְרִי בְּפִיךָ
בְּרִיחֹת דְּף גִּי וְכִי
קִדְשִׁיךָ דְּף חֵן: (י) וְכִי
שְׂמֵחִי בִּן הָרֹאשׁ וְכִי
וְכִי נִיכְרֹסִי, חֲלֹמִי שְׂמֵחֵי
כִּי שְׂמֵחֵי טַעֲמֵתִי טַעֲמִי
מִתְּחִקִּי חֲלֹמִי עֵי טַעֲמִי
מִתְּחִקִּי קִשָּׁה וְכִי
חֲלֹמִי קִשָּׁה בְּחִינִי דְּף
קִשָּׁה עִיבִי: (י) בְּאִדִּי נִיכָא
דְּרִיחֵי דְלִי לִיכִי:

מוסף דש"י

משום הכערה. שנה
לדורך, דכערה מלאכה
לעמלה וינישל מלאכה
לעמלה (פסחים 101). ביד
הגמיה על גבילה. דליתא
על אכילתו משום גבילה
שיתם על אכילתו.
אולי נד וזכור כשר חזק,
וישעל על גבילה. משום
הכערה דייט וימסו גישול
דייט וימסו גישול כשר
חזק אפילו חזק (שם).
דאיתיה בשאילה. חזק

הוא מבטל את כל המצוות
האחרות, וכל המצוות
האחרות הן כחלק
ממצוות זו.

מחייב דהא איחייב
הבערה ועייל גיד הנש
חייא לוקה שתיים ע'
בשולו ואי איתא שלש
אלא אפיק הבערה
ואזהרתיה מהכא 'ולא
דב אחא בריה דרבא
תועמ' לא תביא תועמ'
עסקינן כגון

ואוהרתיה מהבא
לא תעשון כן לה' א
מתקופ לה רב
הזורע בנחל איתן וא
ללא יעבד בו ולא זרע
ולישוב נמי המוחזק
ואוהרתיה מהבא
(ו) לא תעשון כן לה' א
ולישוב נמי הקוצץ
ומהבא השמר בנגע ה
ולישוב נמי המוחזק
והחסיד בדי ארון וא
סורו ולא יזי החושש
ולישוב נמי החורש
ידבק ביד
לה רבינא ולישוב
שובות ואוהרתיה מר
ואותו לא תכרות א"
ולישוב נמי כגון דאמנ
עיוס מר החם לא ק
עומד מר סיני אלה
כבשאלה לא קתי ול
שמשון בר איטמיי
אמר רבי הושעיא ה
צחק המנהיג בשו
ועשה הכתוב כשנ
במספר ארבעי
שלימות הוא לוקה ו
אותו אלא במכות ר

משום הבערה ואם איתא משום הבערה (א) מחייב דהא איחייב ליה משום בשולו אפיק הבערה ועייל גיד הנשה של נבילה והתני ר' חיאי לוקה שתיים על אכילתו ושלש על כבשולו ואי איתא שלש על אכילתו הוא חייב אלא אפיק הבערה ועייל אשירה ואוהרתיה מהכא ולא ידבק בידך וגו' אשיר לא אחא בריה דרבא לרב אשי ויליץ נמי בממאי עסקינן כגון שבישלו בעצי הקדש ואוהרתיה מהכא ואשירותי חשפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם: סימן שנבא"שגנ": מתקף לה רב הושעיא וליחשוב נמי הזורע בנחל איה ואוהרתיה מהכא אשיר לא יעבד בו ולא יזרע מתקף לה רב חנניא וליחשוב נמי המוחק את השם בהליכתו ואוהרתיה מהכא ואבדתם את שמם וגו' (1) לא תעשון כן לה' אלהיכם מתקף לה ר' אבהו וליחשוב נמי הקוצץ את כהרתו ואוהרתיה מהכא השמר בנגע הצרעת מתקף לה אביי וליחשוב נמי המזיה החושן מעל האפור והמסיר בדי ארון ואוהרתיה מהכא (2) וליסור ואל יזח החושן מתקף לה רב אשי וליחשוב נמי החורש בעצי אשירה ואוהרתיה מהכא ולא ידבק בידך מאומה וגו' מתקף לה רבינא וליחשוב נמי הקוצץ אילנות טובות ואוהרתיה מהכא כי ממנו תאכל ואותו תכרות א"ל רבי זעירא לרבי מני וליחשוב נמי כגון דאמר שבועה שלא אחרוש ביום טוב התם לא קא חלה שבועה מושב עומד מהר סיני הוא א"ל כגון דאמר שבו בכיו"ט דמנו דחלה עליה שבועה בחול חלה בשאיילה לא קתני ולא יזריה הקדש בבכור שמששון בר איטמיו למתים הוא אלא הא אמר רבי הושעיא המרביע שור פסולי הכזעק המנהיג גבור פסולי המוקדשים יצאשאו הכתוב כשני גופים: **מתני'** כמה לא נשנא' במספר ארבעים מגין ש"הוא סמוך ל' שלמימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את ה' אותו אלא במכות ראיות להשתלש אמרוד

אלא הבא במאי עסקינן שבישלו בעצי הקדש. ואם תאמר לילקי משום הויד כמעילה באזהרה וי"ל דלא חשיב אלא לאו דאיתנהו בפחות משוה פרוטה:

מתקין זה רב אישיא ואיחשוב נמי שמום ורע כנחא איתן. קשה להשקם (ו) פריך טובא (ס) וסופריך (לל) משני מדי וזכר וזמר (ס) דע"כ. דתנא תנא ושיר ועליל קאלמר אלף תני תנא שמונה ואת אמרת תנא ושיר ואומר הרי"ס * ללל דמי לעיל דקמני א שמונה ומני י"ט צדד ואס איתא לדיכא חו מלקות שמוס י"ט היה לו למנות בשמים אבל כהא יכול להיות ללל איירי תנא למיחשב כל הני גווי דזויע צמל איתון ומזוקא חלל השם: **אמר** רב כגון דאמר שלא אחרוש בין בחור בין ביו"ט. וקשה

להמתי יתחם בנחמן דפרץ פירש
דשנועות ודף דר. יוסף גבי שלח אילן
נביה ושמועות דפרץ מי אימא בללא
והן ואילן י"ל דמשכחת לה בהן כגון
עפר מיוסח לית בה חייבה מן
המורה בנאות מרשה:
שחרר גוף אחד ו' וקשאו הכתוב
ב' גופים. הקוטרס פירש
בגרסתו ור"מ פירש ענין אחר כמין
חומר דכתיב ביה כלבי וכליל שסם ב'
מינין ודף פסוקים מיושב דר' דלמרי'
בנכוות ודף (ג.) תלמא כזי ואילן
כמיני ב' חד כלדרג יתקן ומד
לנדר' (י'הושע) ופירוש הקוטרס לא
אחפרס למלימיו ויהשע יתח' ה' ס'
דרי יתקן ורבי י'הושע' דסכא ה' ס'
המנהיג בשור פסולי' המוקדשים
זיקה. ודוקא אי מושך
השור משוי גנפו אלל בלס אסא
אין לוקה בהבנה דלס חל' כן
לעולם לא יוכלו להנהיג שור
פסולי' המוקדשים ממקום אחר ה'
הא
אל' כגון דאמר שבעה שלא אחרשו בין
בין שבעה בחול חלה נמי ביו"ט פסולי' דאיתיה
י'הורי' הקדש בכבור והרי גזיר בגזיר שמשון גזיר
מתים הוא אלא הא תנא איסור כולל לית ליה
רביע שור פסולי' המוקדשים לוקה שנים אמר רבי
פסולי' המוקדשים לוקה שחרר גוף אחד הוא
פס': **מתני'** ככמה מלקין אותו ארבעים חסר אחת
מנין י' שהוא סמוך לארבעים ר' יהודה אומר ארבעים
כן הוא לוקה את היתירה בין כתפיו ה' אין אומדין
יות' להשתלש אמרוא לקבל ארבעים ולוקה מצת
ואמרו

כמזכור שני גופין דמורת חולין ודמורת קדשים יש עליו דמורת חולין
קדשים שאמור בזה ועבודה דלאמרין בנספרי וזהו יו"ט ככל אלה
כבר אמור כי ירחיב ה' אליהן את גבולן וגו' כי מזהו נפשן וגו' אם
כן נכתוב מדבר אלה בנספרי המוקדשין שנפדו מזה ולא היה דאמור
פ' עס מינו משום כללים שמרביע חולין על קדשים או קדשים על
וקדשים הוא ומייב משום כללים דהמשה נפדו עמנו כללים משען
אין בזה ודבר תימה הוא: **ברתנ' דנאור במספר ארבעים.**
למה ארבעים יבנו ודרשין כמאן דכתיב במספר ארבעים מנין
מספר אלה במספר ארבעים יבנו שמעין דהכי קאמר מנין הסוכה
ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות לספסל.** בגמרא מפרש:
ואמרו

עין משפט
נר מצוה

קו א מ"י מהלכות
רזאל הליט ע' סנה
שפון עת:
הח ב ג מ"י מ"י מהל'
יבוד הטרורה הליט
ק ד מ"י מ"י מהלכות
שטחלח רעזעט הליט
סנה לאין סנה:
קו ה מ"י מ"י מהלכות
עלי תחקוקעס הליט
ק"א ו מ"י שס ע"ב
הליט ג:
ק"ב ז מ"י מהלכות
ז"ו הליט ג:
ק"ג ח מ"י מ"י מהלכות
מהלכות הליט ח:
ק"ד ט י מ"י מ"י מהל'
לחלח הליט:
ק"ה כ מ"י מ"י מהלכות
סנהרין קהא א
סנה לאין קהא:
ק"ו ל מ"י שס הליט:

יה אור השלם

1. ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם לעומן
שוב ין מחרין אפן ונתן
קף רחמים ואמר ונתן
לדברך כאשר שני נשבע
לאבתך: דברים יג יא
2. ולא תביא תענה אל
ביתך והיית חרם כמות
שקץ תשקענו ותעב
תתענו כי חרם הוא:
דברים יג יב
3. ותתענת את מוכרתם
ושבתם את מעלתם
ואשרתם תשרפן כאשר
ופסילי אליהם תגדען
ואכתבם את שקם מן
המסות והוא:

דברים יב ג
4. לא תעשון כן ליה
אלהיכם: דברים יב ד
5. והורדו זמני העיר
ההוא את העגלה אל
נחל איתן אשר לא יעבר
בו ולא ירע וערפו שם
את העגלה בנחל:

דברים כא ד
6. השמר בנגע הצרעת
לשמור מאד ולעשות
ככל אשר יורו אתכם
הכהנים הלויים כאשר
צויתם תשמרו לעשות:

דברים כד ח
7. בטבעת הארץ יהיו
הדברים לא יסרו ממנה:
שמות כה טו

8. וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת
האפוד בפתיל הכלת
להיות על חשב האפוד

9. כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה

לתפשה לא תשחית את
עצה לנרץ עליו גרזן כי
ממנו תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם עץ

השורה לבא מפניך
במצור: דברים כ יט
10. והיה אם בן הכות
הרשע והפילו השפט

והקדו למנוח כדי רשעתו
במספר: ארבעים יכנו
לא יסוף פן יסוף להבתו
על אלה מכה רכה

ונקלה אחיד לעיניך:
דברים כה ב-ג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones